

„Neplač, Verunko...“

Je začátek listopadu a doma se mluví o „Dušičkách“. V rádiu jsem slyšela, že budeme mít svátky zemřelých. I my se vypravujeme na hřbitov, abychom upravili dědečkův hrob. Zemřel letos v létě – strašně jsem tehdy brečela.

Dědečka jsem měla moc ráda. Vozíval mě v kočárku, když jsem byla malinká. Pak si se mnou hrával, čítával mi z knížek, chodívali jsme spolu na procházky. Byl to vlastně můj druhý tatínek. Ne že bych svého tátu neměla, ale on byl pořád z domu pryč. Často někde jezdil, a když byl doma, většinou spal. Říkával, že podniká. Při pohřbu brečel jako já. Tehdy sliboval, že se všim praští a bude s námi doma. Mně pak několikrát opakoval: „Verunko, umřel ti dědeček, ale teď ho zastoupím já.“

Nějakou dobu to trvalo, ale pak se skutečně přece všechno změnilo. Tatínek se vracel domů každý den mezi třetí a čtvrtou z práce. Dělal se mnou to, co předtím dědeček. Navíc jsme jezdili celá rodina na výlety: tedy já, maminka a tatínek. Nikoho dalšího doma nemáme. A v tom je problém. Strašně toužím po bráchovi a sestře. Ale už o tom ani nemluví. Dříve jsem na mamince žadonila, abychom měli miminko. Vždycky se rozbrečela, a tak jsem s tím přestala. Také teď nic neříkám – nechci to doma kazit, když je u nás nyní tak hezky.

Dívám se na květiny a věnce a chce se mi brečet. Připomíná mi to pohřeb.

Teď už fakt brečím. Přišlo to samo, nedá se tomu poručit. Mám dlouhé vlasy – všichni mi je chválí, však se o ně starám, aby nebyly mastné a přitěplé. Slzy vtírám do vlasů, zbytek polykám. Musím se podívat do zrcadla, jak vypadám. No jo, jak rozmazaná stránka v sešitě! Ještě že mám tak malou pusku a úzký nos - to je památka po dědečkovi, obličej mám po něm.

Já nemohu zastavit slzy a rodiče se baví jako před nějakou slavností! Teď si tatínek všimá mého ubrečeného obličej. „Neplač, Verunko, není důvod ke smutku.“

Táta vypadá jako v dobré náladě. Ale my přece jedeme na hřbitov!

V autě sedím jako bez duše. Tatínek s maminkou se vpředu vesele baví. Copak se to hodí, když jedeme upravovat hrob?

Je mi do breku, když vláčíme celou výzdobu cestičkami na hřbitově. „Má to tu děda krásné,“ vydechnu s ulehčením, když hrob září množstvím květů. Pak už zase brečím, když si vzpomínám, jak jsme s dědečkem chodívali lízat zmrzlinu.

„Dědečku,“ vpadá do mého vzlykání tatínek a hned pokračuje: „Přinesl jsem ti dárek, který jsem ti slíbil při pohřbu. Čekáme miminko a bude to kluk, možná jednou ministrant, chtěl jsi mít přece vnuka u oltáře, že?“

A já brečím více než dosud. Věším se na oba rodiče a vzápětí brečíme všichni. Zcela jinak než při pohřbu. A já v duchu dědečka líbám a děkuji mu za Josifka, kterého mi poslal místo sebe. Ano, bude se jmenovat po tobě, toho na našich docílím, můj drahý dědečku.

Píše jáhen Josef Janišta, ilustrace Iva Fukalová

Voják biskupem

V listopadu má svátek _____ (obrázková luštěnka). Říká se o něm, že už jako desetiletý chlapec toužil být pokřtěn a žít jako poustevník. Jeho otec byl ale římským důstojníkem a měl s ním jiné plány. Již jako patnáctiletého ho umístil v armádě. Chlapec netoužil po vojenském životě, ale službu konal velmi svědomitě a brzy se stal důstojníkem. Jednou večer se mu přihodilo něco zvláštního. Bylo mrazivo a on se vracel na koni do tábora. U brány ho zastavil žebrák a prosil o almužnu. On však

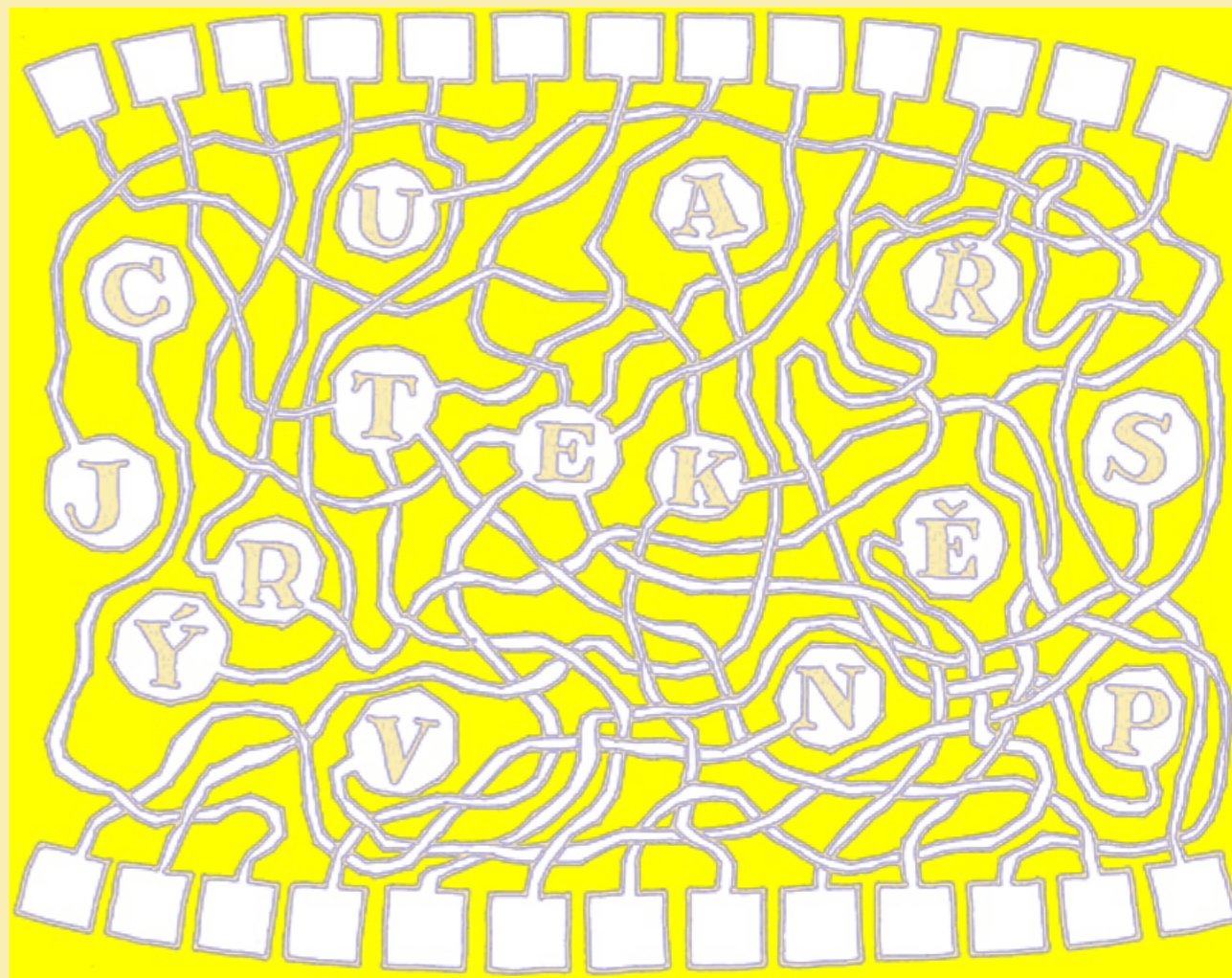
neměl ani peníze, ani jídlo. Roztál tedy mečem svůj velký vojenský plášť a půlku dal žebrákovi. Legenda vypráví, že se mu ve snu ukázal Ježíš oděný do půlky jeho pláště a řekl andělům: „Tímto pláštěm mě oděl _____ (doplň podle tajenky obrázkové luštěnky), _____ (tajenka písmenkového bludiště). Tento světec se později (ač chtěl raději žít jako poustevník) stal biskupem. Svůj úřad plnil 30 let velmi zodpovědně a vynikal skromností a láskou k lidem.

Obrázková luštěnka

Pojmenuj jednotlivé obrázky. Vyber z názvu písmeno, jehož pořadí ve slově ti udává číslo pod obrázkem. Písmeno napiš do volného rámečku. Co ti to ale vyšlo? Zkus se zamyslet a tajenku napiš správně do textu.

P Í S M E N K O V Ě B L U D I Š T Ě

Objednávka Tarsicia

Pravidelně chci dostávat kusů Tarsicia.

Příjmení a jméno:

Adresa:

Obec:

PSČ a diecéze:

Telefon, e-mail:

Rok narození:

Tarsicia mi doporučil:

BARVÍNEK

Magazín pro zvědavé děti, Barvínek, vysílá Radio Proglas každé úterý ve čtyři odpoledne a opakuje v sobotu v 9.30. Na kluky a holky se pravidelně těší Lucie.

- 7. 11. Modrá linka pro děti
- 14. 11. kadeřnice (repríza pořadu z archivu)
- 21. 11. telefonické riskování
- 25. 11. Jan (repríza pořadu z postního cyklu 2006 O postavách Nového zákona)
- 28. 11. Co dělají misionářky?